

menda slutite, kaj vemo povedati o nekem goštu duhovniku, nekem testamentu in neki zbirki zaljubljenih pisem? . . .

„Narodnjaki“ v dravski dolini — tako se nam poroča iz Ribnice — hoteli so prirediti 4. t. m. shod, na katerem bi seveda pošteno hujšali in prav po prvaško lagali ter obrekovali. Tamošnjo ljudstvo se dolej ni udalo tej hujškiji. Nasprotno, ljudstvo na Pohorju je bilo mirno in je hotelo i zanaprej v prijateljskem razmerju z Nemci živeti. Ali prvaki ne dajo miru, dokler jih ne dobijo po glavi. Sklicali so v Ribnico shod. Sklicatelj je bil znani Pahernek in neki mlečozobi študent po imenu Brunčko. Pahernek je sam lazil okoli kamnosekih delavcev in jim plačeval pivo, da bi prišli. Ali delavci, kakor tudi vrli poherjanski kmetje se niso dali zapeljati na te limanice. Posledica shoda je bila, da je moralno petero žandarjev Paherneka v sredo vzeti ker bi ga drugače razburjeno ljudstvo preklofutalo. Študentek Brunčko jih je dobil pošteno po grbi in se je hitro v Prago h češkim bratcem odpeljal. Naj fantič raje študira, resno politiko pa naj pusti odrašenim ljudem. Ta Brunčko je sicer dopisnik dohtarskega „Narodnega lista“. Tam kriči in vpije kot da bi zbesnel. „Narodni list“ menda sploh nima drugih dopisnikov kakor mlečozobih študentkov in učiteljev, ki imajo preveč prostega časa. Ali študent Brunčko se je od urednika Spindlerja malo naučil Spindler namreč je „kšajt pob“ in se skrije; misli si: boljši del pogumnosti je previdnost, in za njegovo grbo mu je več nego za slovensko domovino. Brunčko pa je bil tako neumen, da je nosil svoj nosek tja, kjer je dobil potem poštene klofute od delavskih rok. Upamo, da si bodejo prvaki zdaj zapomnili, da na Pohorju nimajo ničesar opraviti!

„Kostrunbirt“ Gajšek v Poličanah spada med one nesramne ljudi, s katerimi se mora javnost hote ali nehote pečati. Na našo zadnjo notico nam je poslal sledenči „popravek“ po § 19: „Uredništvu „Štajerca“ v Ptuju. Opiraje se na določbo § 19. tiskovnega zakona zahtevam, da se sprejme glede v številki 39. z dne 27. septembra 1908 pod naslovom: „Kostrunbirt Gajšek v Poličanah“ pisanega poročila sledenči popravek: Ni res, da sem jaz kedaj prodajal klobase ali meso od krepanih odnosno bolnih svinj. Ni res, da sem bil zaradi tega na šest tdnov ječe obsojen. V Poličanah, dne 8. oktobra 1908. Franc Gajšek. — V prvi vrsti omenimo, da nismo bili dolžni, objaviti ta lažniva „popravke“. Kajti „kostrunbirt“, tega ne smete pozabiti, da je težje postavno „popravke“ pisati, nego klobase iz pokvarjenega mesa delati. Vrgli bi fazmozni „popravke“ lahko v koš. Ali natisnili smo ga iz dveh vzrokov: prvič zato, ker Gajšekn itak živa duša besedice ne veruje in se bode vsled tega „popravka“ le vsakdo njegovi brezstidni impertinenci čudil; drugič pa smo objavili to čečkarijo, ki mu jo je bržkone kdo drugi pisal, da zamoremo še enkrat ponavljati: res je in stokrat res, kar smo o temu „kostrunbirtu“ pisali in pred vsako sodnijo zamoremo to dokazati. Tako, Gajšek, za danes — si privošči eno tvojih čednih klobas in molči!

Napredna zmaga. V Karčevini pri Mariboru so se izvolili pred kratkem občinske volitve, Končale so s popolno zmago naprednjakov. Izvoljeni so bili sledenči gospodje: v tretjem razredu dr. Albert Leonhard sen., dr. Joh. Maizinger, Joh. Schmiedinger, Franc Lopitsch in kot nadomestniki Karl Scheibl in A. Erhart, v drugem razredu Val. Schäffer, Jos. Temel, F. Friediger, F. Tuma in kot nadomestniki A. Kropsch ter A. Jerisch; v prvem razredu Anton Radel, R. Ogrisek, K. Soss, F. Zweifler in kot nadomestniki A. Götz ter O. Brüders. Za župana je bil izvoljen zopet vrli g. Schäffer, za občinske svetnike pa gg. K. Soss, Jos. Temel in F. Lopitsch. Vsi izvoljeni so vrli naprednjaki. Čestitamo!

Sadjarska in vinogradniška razstava v Mariboru je bila otvorjena 10. t. m. Zanimiva je bila zlasti razstava sadja in grozdja deželne šole. Dobili so srebrno državno medajlo gg. dr. Rak, graščinsko oskrbnštvo graščine grofa Merana, Alojzija König, oskrbnštvo graščine pl. Trickl; bronasto državno medajlo pa F. Robitsch, grafica Brandis, dr. Tischler; A. Sedlatcsek, A. Tischler; srebrno medajlo kmetijske družbe so

dobili K. Wolf, P. Kammerer, Am. Zwettler, pl. Fabrici; diplome kmetijske družbe so dobili A. Kern, dr. Tausch; diplome in 50 kron A. Hofbauer; diplome in 40 kron A. Kleebinder, K. Schäffer; nadaljnje diplome brez denarja K. Pfriemer, A. Reichenberg, dr. Tschebull, graščinsko oskrbnštvo Pilz, denarne svote po 30 kron Bresnik, A. Krauer, J. Schlick; po 20 kron Landler, Murko. Razstava je dokazala, da zamore sp. Štajerska glede sadja in vina z vsako drugo deželo konkurirati.

Iz Koroškega.

V spodnji Ljubelj (Unterloibl)! Brezvestno prvaško hujškanje se razširja tudi vedno občutnejše po Koroškem. Vsako priložnost porabi prvaška stranka, da bi razrušila lepo sporazumljenje, razbila prijateljstvo, ki je vladalo dolej na Koroškem. Preje se je učilo, da je prvo krščansko načelo ljubezen kdo bližnega“. Zdaj pa trdijo gotovi politikujoči duhovniki, da pride vsak Slovenc v pekeli in ga bodejo tam vragovi z žarečimi kleščami ščipali, ako ne sovraži Nemce. Slovenski Korošči naj torej sovražijo tiste Nemce, ki so njih sodežlani, naj jih sovražijo le zato, ker komandirajo to sovraščvo iz Kranjskega privandranji hujškači; — slovenski Korošči naj sovražijo in napadajo tiste nemške Korošce, s katerimi so v gospodarskem in vsakem drugem oziru tesno vezani, od katerih so odivni, s katerimi napredujejo in si vstvarjajo lepo bodočnost . . . To hočejo, to zahtevajo prvaški hujškači. In — kakor smo že preje rekli — iztegajo ti prvaki svoje kremlje vedno dalje ter skušajo kos za kosom prelepe koroške dežele v svojo last in pod svojo črno vlado dobiti. Zdaj so se vrgli z vsemi močmi na Rožno dolino. V Sv. Jakobu je vodja huskarije znani župnik Ražun, ki še vedno ni opravičil „računske napake“ svojih somišljenikov. V Borovljah skušajo nasprotovati in konkuričati s svetovnoznano tamošnjo nemško industrijo. Vrgli pa so se tudi že na druge kraje in to v prvi vrsti na prijazni Podljubelj (Unterloibl). Kakor porocajo listi, prirediti hočejo prvaki v nedeljo, 18. oktobra veliko slavnost otvoritve „narodnega doma“. Mi nimamo nič proti temu, ako si zidajo ti ljudje hiše. Nam se le smilijo tisti vborgi, zaslepjeni kmetje, delavci in obrtniki, ki žrtvujejo borne svoje krajarje za take stavbe in sploh za prvaške parade. Voditelji prvaščev sami ne dajo nič; niti krajarje ne dajo, brez da bi jim ne nesel 100 kратne procente. Ali iz ponujenega ljudstva skušajo izprečati čimveč denarja. Žalibog da se jim to dandanes še posreči! Kakor rečeno, nimamo nič proti prireditvi prvaških veselic. Pač pa imamo mnogo proti temu, da se zanese v mirne koroške vasi in trgove ogenj sovraščva in jeze, hujškarijo in boj. In to, edino to je namen nedeljske prvaške prireditve v spodnjem Ljubelju! Da se Nemci in naprednjaki, vsi, ki še čutijo koroško in so vneti za svojo milo domovino, branijo proti tej brezvestni nakanji, to je pač samo ob sebi umeveno. **Koroška — Korošcem,** — to je geslo katerega moramo vpraševati! Vabimo naše somišljenike in prijatelje, vabimo vse naprednjake in spon vsacega, ki še ni popolnoma zatajil in izdal svojo koroško domovino, — naj pride v nedeljo v Podljubelj. Treba privandrami kranjskim hujškačem odločno dokazati, da si Korošči ne pustijo na svoji zemlji od nikogar komandirati! Pridimo torej vsi! Koroška — Korošcem!

Resnična beseda. „Bauern-Zeitung“ piše v eni svojih zadnjih številkah: „Hujškajoči advokat dr. Janko Brejc je bil iz Kranjskega na Koroško poslan, da razširi tudi na Koroškem jezikovni boj, kakor vladna na Češkem in na spodnjem Štajerskem. Slovenski del koroškega prebivalstva naj se s pomočjo klerikalne stranke nahujška proti Nemcem, s katerimi je skozi stoljetja mirno živel. Deželno edinstvo naj se raztrga! Neki shod kranjskih advokatov je pred kratkem sklenil, da naj dr. Brejc koroške urade in sodnije s po kranjsko spisanimi vlogami bombardira, da se stem dvojezično uradovanje prisili. Tako bi postal prostor za na pol izobraženi lačni proletarijat iz Kranjskega, koroški domaćini pa bi se iz javnih uradov pregnali. Kaj ima naše ljudstvo od tega pričakovati? Kmetje nič druzega nego poslabšenje in podraženje prav-

ništva, naši obrtniki pa nevarno konkurenco, vsi skupaj pa grdi boj z grdimi tuji. Znano je, da podpira slovensko duhovništvo na Koroškem to stremljenje. Pripeljalo se je mnogo kranjskih in čeških duhovnikov na Koroškem, ki so največji nasprotniki Nemcev, aka ravno živijo med njimi. Še ni dolgo, ko je duhovnik iz Podgorja križ iz groba izruval, ker je imel križ nemški napis. Slovenski klerikalci izdajajo v Celovci hujškajoči list „Mir“, ki nima sličnega, kar se tiče laži in obrekovanja“. — Besede koroškega kmetijskega lista so do pičice resnične!

Zakaj propada naš kmet?

Vprašaj tega kmeta ali onega, kako se mu godi, vsakdo se ti bo pritoževal. Žal, da so njege pritožbe navadno tudi resnične. Če se hočeš o tem propričati, poglej v zemljiško knjigo! Cele vasi lahko dobiš, kjer ni niti enega kmeta, ki ne bi imel dolga. Marsikomu, ki je bil še pred malo časa imovit posestnik, preti beriški boben. Ljudje pa tarnajo: slabí časi!

Da se pa godi dandanes našemu kmetu slabu, niso krivi slabí časi, marveč kriv si je največ sam, ker ne gospodari tako, kakor zahtevajo ti časi, ampak se drži še trdrovratno onega kmetovanja, ki se ga je učil od svojih dedov. Na ono njivo sejal je ded ječmen, na ono pšenico in na ono krompir. Tako dela tudi vnuk. Sadno drevje sme se presajati samo na pustni dan, če sadiš drugače kedaj, ne rodji. Vina ne sme se pretakati do sv. Mohorja. Do tu sega znanost mnogih naših gospodarjev. Gorje pa tebi, ako jim govoris da bi bilo boljše, če bi sejal na prvo njivo eno leto ječmen, drugo krompir in tretjo pšenico, ali pa jim celo rekel, da je sadno drevje najboljše presajati že v jeseni ali pa vino večkrat v letu pretočiti. Misliš bodo, da si prisel ob pamet. Kdor živi v mestu pa sploh ne sme niti govoriti s takimi kmetovalci o kmetijskih rečeh. „Take reči znamo sami“, zapisal je neki briski posestnik na ovitek našega lista, ko ga je vračal. Če bi bil samo ta naš posestnik tako „učen“, da mu ni treba več naukov bilo bi dobro, toda takih imamo, žali Bog, jako mnogo! Komur ni svetovati, temu se ne more tudi pomagati, pravi pregovor. Mi pa rečemo še: marsikomu, ki zametuje dobre svete, jih bo še iskal, toda takrat bo mogoče že prepozna.

V takih rečeh, v katerih ne bi smeli, posnemajo naši kmetje svoje očete, v skromnosti pa jih nočeo. Le poglej tega ali onega kmeta ob nedeljah, kako je nališpan! Drugače nego hraste hlača naših dedov! S hrano, kakoršna se je uživala nekdaj, pa tudi niso več zadovoljni! Stroški se toraj vedno večajo, a odkod vzeti, če daje kmetija vedno le toliko, kakor je dajala prej, ali pa še celo manj?

Poleg starokopitnosti in večih potreb je tudi zapravljinov kriva, da se godi kmetu slabu. Koliko naših posestnikov je spravilo n. pr. pijačevanje in igranje pod zlo! Osobito pa je prepri med sosedji, ki ovira vsako skupno delovanje za zboljšanje gospodarstva. Nikdo ne zaupa ničesar nikomur. Zato naša kmetijska društva večinoma le životarijo. Saj misli večina udov, da bodo pri društvu samo dobitivali, a malo jih je ki se za društvu tudi žrtvujejo. Namen kmetijskih društev je večini naših kmetov nejasen. Če se komu društvu z malenkostjo zameri ali če pride komu kakr veljuba oseba v načelstvo, pa bo rul proti društvu in škodoval mu bo, kjer bo le mogel. On ne pomisi, da škoduje s takim delanjem v prvi vrsti sebi.

Slogi manjka toraj pri nas kmetovalcih in zato nam manjka tudi moči. Četudi nas je največ od vseh stanov, vendar nič ne ukaže, nič ne veljamo. Vsakdo pometta z nami kakor hoče. Poglejmo, kako lepo je organizirano dandanes delavstvo! Posnemajmo ga in s združenimi močmi dosegli bodemo tudi mi marsikaj, kar danes še ne moremo. V slogi je moč!

Jako neugodno na naše kmetijstvo vpliva tudi podraženje delavskih moči. Vse vre za boljšimi zasluzki, zato ne moremo dobiti na kmetih včasih za najdražje novce nobenega težaka. Nekdaj se je dajalo delavcu 30 do 40 krajcarjev na dan, sedaj ga celo za goldinar težko dobiš. Tudi tukaj bo treba spremembe in sicer v prvi vrsti v našem gospodarstvu.

Da kmet propada, je še mnogo uzrokov,

katerih pa ni sam kriv. Osobito se pritožujejo naši kmetovalci nad velikimi bremeni, katerih se jim od dne do dne več nalaga. Te pritožbe so tudi v resnici opravičene. Kmet mora skrbeti dandanes že za vsacega potepuha. Kmet plačuje to, plačuje ono. Zakaj ne plačujejo pa tudi drugi stanovi? Uradnik s 4000 kronami čistih letnih dohodkov plača 60 kron dohodarine na leto in oproščen je vseh doklad; to znaša 1% njegova vih dohodkov. Kapitalist, s 100.000 kronami, katemu ni treba prav nič delati in dobiva od tega denarja na leto pri 4 odstotnih obrestih 4000 kron, plačuje od teh tudi samo 60 kron dohodarine. Kmet pa mora plačati od svojega posestva, ki mu nosi 4000 kron čistega dobička na leto, takšnih kmetov je seveda jako malo, z deželнимi, občinskim, okrajskim in drugimi dokladami ter z dohodarino, vendar brez obresti, ki jih daje za dolgov ter brez zavarovalnin, okoli 1200 do 1600 kron davka, to je okroglo 40% čistega dobička. Pač slednji čas bi bil, da se začne misliti, kako bi se uredilo pravičniše obdačevanje. Če bo šlo tako naprej, mora kmet propasti.

Da se nas kmetovalce premalo brani proti tuji konkurenki, je tudi uzrok našemu pešanju. V tem oziru so dosegli primorski kmetovalci pri zadnjem sklepanju pogodb s tujimi državami vsaj nekaj uspehov, vlasti z odpravo vinske klavzule. Mnogo kvara nam napravlja še sedaj južno sadje, tuja rana zelenjava (zlasti krompir) in tuje cvetlice. Če se lotimo pri nas s pridelovanjem teh produktov v veči meri, mogoče dosegemo prihodnjč tudi v tem oziru več uspeha. Zastaviti boderemo morali pa skupen glas!

Gospodarske.

Žival, ki je polna uši, oribaj z ribljim oljem in sprije potem po treh dneh z mlačno vodo, milom in odrgni s ščetjo. Streljo, ki je bila prej v hlevu odstrani in sezgi, ter stajo dobro osnaži.

Kako se poskusni voda, če je dobra ali ne? — Vodo kojo hočeš preskusiti, deni v stekleničo, dodaj ji košček sladkorja ter na to zamaši. Pusti jo tako nekaj dni na svetlem. Ako dobi prej čista voda mlačeno barvo, potem gotovo ni dobra.

Krta preženeš najlažje, če mu vtakneš v krtine ali luknje s petrolejem napojene conje. Ker mu je duh zopera vbeži.

Dobro sredstvo zoper grižo je jerebika. Jerebiko skuhaj na vodi in vzemi 3 do 4 krat na dan po malo žlico. To sredstvo se na deželi pogostoma rabi in je res izdatno.

Dobro in trdno malto za vlažne stene dobiš, ako zmešaš 1 del gašenega apna, 2 dela cementa in 6–12 delov peska.

O bučah. Piše se nam: Letos je zelo veliko buč; brez konzerviranja se jih mora hitro za krmo porabiti. Daje se jih celo konjem; vsled tega nastanejo dostikrat težki slučaji kolike. Najcenejše konzerviranje buč je polaganje v jame v zemlji. Jame naj imajo gladke, ravne stene, naj bodejo 1½ do 2 ali 3 metre široke, 1½ do 2 metra globoke. V jame se vrže buče in jih grobo razbij. Vmes se nameče odpadke zelja, ostanke sadja, listje repe, detelja, ki se jo ne more več sušiti ali pokrmiti itd. Med napolnjenjem jame se krmo tolče. Jamo se močno napolni; površino se napravi gladko, pokrije tanko s steljo in s 1/2 metra zemlje. Vse se kmalu potreže. Sprajne, ki se pokažejo, se morajo vedno z zemljo zanasišti, da nima zrak vstopa. Tako shranjena se drži krma do poletja. Odkrije se potem del jame in izveže krmo z lopato ter jo povrati za postransko krmilo. — Ptuj, 10. oktobra 1908. — Kurzidim, dež. okrajni živinodravnik.

Listnica uredništva in upravišča.

Joh. Kitek, Zdolna: Ako ste bili od sodnije na plačilo troškov obsojeni in niste proti temu pravocasno rekurirali, potem morate troške pač plačati in Vam ne preostane družega; sicer bi Vam zastopnik še večje troške naredil — Jos. Lušino, Trofin: Nazzanimo, da nima ne župnik ne kdo drugi pravico, ustaviti dobovista. Proti župniku se obdižimo zaradi te zadeve nadaljnje sodnijske korake. Nazzanimo dolgujete od 1. 7. 1905. Prosim za plačilo! — J. K. Oplotnice, 16021: S poslanimi 4 K je nazzanina, ki ste jo določili od 1. 10. 1907, plačana do 31. 12. 1908. Koledar bi moral tedaj že posebej plačati. Prijazni pozdravl — Karl Suppanz, Kozje: Znamke sprejeli; sečna hvala! — P. Hobstl, 31118: Poslana svota 3 K velja za čas od 1. 9. 1908 do 1. 9. 1909, ker se mora nazzanino naprej plačati, kakor je to itak iz pisma razvidno. — Bizjak M. Zagorje: PLAČANO do 1. 11. 1909. Lepa hvala! — F. P. Malnice: PLAČANO do 15. 7. 1909. Pozdrav! — H. B. 17185, Gradel: Zastanek izhaja iz Eberndorfa, prejšnega Vašega bivališča; ker je bila nazzanina le do 1. 1. 1908 plačana, zaračunali smo dne 20. 9. t. l. poslano kromo za nazzanino. Pismo je torej pravilno.

M. B., Velenje 14278: PLAČALI STE DOSLEJ NAZNINO ZA NAZAJ. S PLAČILOM 1:50 K Z DNE 2. 2. 1908 PORAVNAN JE BIL ZAOSTANEK ZA 1907.; S PLAČILOM DNE 8. 7. 1908 V 1:50 K PA NAZNINA DO 1. 7. 1908. — M. B. Trbovlje 12862: Pisali smo Vam že 12. 7. 1908 zaradi od 15. 11. 1907 ZAOSTALE NAZNINE; NAMESTO 3 K STE PA LE 1:50 K POSLJENI S TEM DENARJEM JE BILA NAZNINA DO 15. 5. 1908 PLAČANA. — PUTOČNIK F. Bochum: PLAČALO DO 1. 1. 1909. — J. VERTAČNIK STRŽIŠE: DOSLEJ NISMO SPREJELI ZNAK. NAZNINO SE PLAČA LAJKO TUDI S POŠTO NAKAZNICO. — SPEJEJELI SMO SLEDÈTE SVOTE, KI SMO BILE ODDANE PRI POŠTI V ŠMARJU PRI JELŠAH K 1:25, BLEIBERG K 1:25, MARIBOR K 0:60, VSI ODDANI DNE 30. 9. 1908. KER SO SE ODERZKI NAKAZNICE SLUŽAJNO IZGUBILI, PROSIMO DOTINKIČE, DA NAM POŠLJO RECEPSE IN NAM NAZNAJIMO SVOJA IMENA.

Loterijske številke.

Gradec, dne 30. septembra: 27, 52, 73, 41, 29. Trst, dne 10. oktobra: 62, 19, 77, 59, 51.

706

Častna izjava.

Mi podpisani izjavljamo, da smo vlogo na ravnateljstvo južne železnice na Dunaju z dni 14. junija t. l. krivično sestavili in da nismo v stanu, dokazati v vlogi napisano obdolženje poneverjenja v službi vlakovodja lokalne železnice Poličane-Konjice gospoda Josefa Praunsseis. — Prosimo gospoda Praunsseisa za odpuščanje.

Johan Hohne m. p. Josef Habian m. p.
Johan Pšeničnik m. p. Mateus Korošec m. p.

Plankenstein, dne 10. oktobra 1908.

Pridna kuhinska
dekla

se sprejme takoj. Vpraša se pri gospodi

Rosa Blanke v Ptuj,
glavni trg br. 6. 718

Gostilna z mesarijo

se vzame na račun ali v sklopu dne 1. novembra 1908. Pismanoj se posljo proti **Gostilna 18** na upravnštvo „Štajerc“ Ptuj. 709

Naznanilo.

Jaz podpisana naznanim, da obzalujem, ker sem gospod Ano Weku-eh po nedolžnem občast spravila, in jo s tem razčila; tem potom prosim odpuščanja. Kdor koli pa se bude o temu kaj omenil pa bude pred sodnijo poklican.

Franciška Kelc,
708 lončarjeva žena.

Gostilna

dobra s trafiko toči zganje, in vse na lepem prostoru in brez konkurenca, 4-oralov nivoj se proda za 7600 krov. Kje? pove Franz Jesovsek, Zavre (Saurisch). 642

Pekovski učenec

se takoj sprejme pri g. Johan Tartschitsch, pekovski mojster, Grawein. 712

Iz hvaležnosti

daje na prisih bočnim na pljučah trpečim bolnikom razdoljeno pojasnila. Vpraša se pri K. Hedrich, vodja fabrike Deutsch-Lugos v Banatu, Par-vygasse 752. 717

Pekovski učenec

v starosti od 14 do 16 let se pri celi oskrbi sprejme pri g. Ludwig Tekautz, pekovski mojster, Strass pri Spielbergu. Prinese se za šolsko spričevalo seboj. 715

• • • POZOR! • • •

Če hočete kako posestvo ali trgovino vsake vrste, hotel, vilo, gostilno, zemljišče, opekarno, zdravilišče itd. na kraju ali v okolici hitro in diskretne kupiti ali prodati, da isšete hipotekarno posojilo ali udeležbo, obrnite se z zaupanjem na naslov: „Erste Realitäts-tenverwaltung“ Dunaj VIII, Albertgasse 30. Strogo rečeno, kulantno največe stroškovno podjetje prve vrste. Zastopiva v vseh krajih Avstro-Ogrske in sosednih državah. Zastopnik pride prihodnje dni. Kdor želi, da ga obiše brezplačno, naj to naznani na zgornji navedeni naslov. Največji kupcevski promet med Dunajem in deželjo. 720

Poziv!

Obrekuje se me med ljudstvom z vsemi mogičnimi lažmi, češ da

- 1) sem odstopil od katoliške vere;
- 2) da sem se udeležil izgredov v Ptaju, da sem metal kamenje;
- 3) da sem psoval kmete za „smrdljive pavre“;
- 4) da je moj komi Johann Fritz se izgredov udeležil in istotako metal kamenje, ter psoval in od vere odstopil in tako dalje.

Ker so vse te trditve navadna laž in obrekovanje, plačam

50 kron

tistem, ki poizvem in mi naznani tako da se da dokazati, kdo je te lažnive in nesramne trditve, katerih namen je, da se mi v prodajalni škoduje raztrošil.

V Ptaju, dne 14. oktobra 1908.

Alois Muchitsch
trgovec v Ptaju. 714

„Triumph“

Brez konkurenco!

Ni bazarsko blago.

Najvišje odlikovanje: Odlikovana z veliko zlatno medaljo, s častnim križem, Dunaj 1904.

3 mesece za 1 krono.

Povsod luč

samo znotra popravljeno, edino res rabljivo in zanesljivo električno zepno lampo, znakna „Triumph“ kajti mi garantiramo, da zamorete svetiti s to lampo, katero napolnitve le enkrat, pri vsakodnevni kratki rabi skozi 3 mesece najboljšo dokazano. Ni igrač ali krama brez vrednosti kakor podobni fabrikati. 707

Absolutno brez nevarnosti se lahko in brez težave v žepu nosi.

Neodvisna od vetra in vremena. Se lahko rabi; baterija se da izmenjati.

Nedoseženi efekt svetlobe! **Najdaljše trajanje!**

Cena ene kompletna lampe K 5-8

3 komadi K 8-10

Z povečevalno linzo 1 komad K 4-

3 komadi K 10-80

Dvojnino nadomestna baterija komad K 1-

Z trajnim (Stell-) kontaktom (obe roki proti) kom. K 4- in K 5-

Z prizavo za obesiti v trajnim kontaktom posebno praktično komad K 5- in K 6-

Edina razpoložljavec proti povzetju samo po

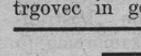
„Export-Union“ Abt. 92, Dunaj 55.

Popolni ceniki tudi vseh drugih ednakih predmetov zastonj in franko.

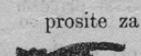
hlapec

kateri se ne boji dela; oba pri Anton Reicher, trgovec in gostilničar, Sv. Barbara v Halozah. 704

Predno

prosite za osebno, hipotekarno ali realno

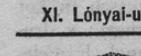

posojilo

zahtevajte brezplačni prospekt

Meller L. Egyed, Budapest

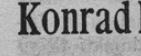
XI. Lónyai-utca 7. — Telefon interurban 46—31.

Sodovi

novi iz hrastovega in bukovega lesa se oddajo pri gosp.

Konrad Lorber jr. U.-Drauburg (Spodnji Dravograd), 710.

Lepo posestvo

na glavnem trgu, enonadstropna hiša in zraven mala delavnica za vsakega rokodelca prijetno, zraven klet in 1 krovja ter 2 svinjski stali, drvnarica, gospodarsko poslopje, vse zidan in z opoko krito. 4 njive in travnik, lepo sadje, rodovitno, vinske trte, ki rodijo 5 vredov vina, vse in lepem, dobrém stanu, dobrí grunci, se proda na prosto roko; cena je 6.000 kron pri lastniku, Joze Gradišnik, Loka, p. Zidanost.

719